

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 13. Amtsrådets afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, kan, for så vidt angår forekomster på landjorden, påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16. Amtsrådets afgørelser efter § 7, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 11 kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser om fastsættelse af vilkår efter § 5, stk. 3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet, jf. råstoflovens § 51, stk. 1, kan påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens afgørelser efter regler, der fastsættes i medfør af lovens § 36, kan påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16. Miljø- og energiministerens afgørelser efter loven eller efter de regler, der fastsættes i medfør af loven, vedrørende forekomster på landjorden kan i øvrigt ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 20. Efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun ske i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder og efter tilladelse fra miljø- og energiministeren.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan gives til en eller flere ansøgere og for en periode på indtil 10 år. I en tilladelse til efterforskning kan der gives ansøgeren fortrinsret til indvindingstilladelse.

Stk. 3. Det påhviler ansøgeren at foretage de fornødne undersøgelser og miljømæssige vurderinger eller helt eller delvis at afholde udgifterne hertil.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 kan ikke gives i EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder, Ramsarområder og områder med en vanddybde på mindre end 6 m.

Lovforslaget

§ 13. Amtsrådets afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, kan, for så vidt angår forekomster på landjorden, påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16. Amtsrådets afgørelser efter § 7, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 11 kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Miljøministerens afgørelser efter regler, der fastsættes i medfør af lovens § 36, kan påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16. Miljøministerens afgørelser efter loven eller efter de regler, der fastsættes i medfør af loven, vedrørende forekomster på landjorden kan i øvrigt ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 20. Efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun ske i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder og efter tilladelse fra miljøgigiministeren.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan gives til en eller flere ansøgere og for en periode på indtil 10 år. I en tilladelse til efterforskning kan der gives ansøgeren fortrinsret til indvindingstilladelse.

Stk. 3. Det påhviler ansøgeren at foretage de fornødne undersøgelser og miljømæssige vurderinger eller helt eller delvis at afholde udgifterne hertil.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 kan ikke gives i EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder, Ramsarområder og områder med en vanddybde på mindre end 6 m.